

[Bernhard Baunsgaard.]

ter stiger med de 15 pct., som alle går ud fra, så vil der med den uændrede udskrivningsprocent og til trods for forhøjelserne af personfradraget og skatteskalaen ske det, at statsskatterne stiger med 22 pct., til trods for at indkomsterne kun steg 15 pct.

Jeg er heller ikke enig med hr. Ove Hansen i, at en nedsættelse af den kommunale skatteprocent uden videre medfører et mindre skattetryk ude i kommunerne, for her spiller også i høj grad den beregningsmåde, vi bruger ved fastsættelse af personfradraget, ind. Man har jo tidligere fra de kommunale organisationer gjort opmærksom på, at når indkomsterne stiger 10 pct., så vil med uændret udskrivning skatterne automatisk stige 12 pct.; derfor skal der en ret kraftig nedsættelse af de kommunale skatteprocenter til, før det giver sig udtryk i et formindsket skattetryk.

Desuden glemte hr. Ove Hansen at omtale forhøjelserne af bidraget til den sociale pensionsfond og dagpengebidraget. Jeg støtter i denne forbindelse mere på det økonomiske sekretariats oversigt af september måned, hvor man fastslår, at resultatet af disse anstrengelser vil blive en forøgelse af skattetrykket og af trækprocenten med i hvert fald 1 pct.

I denne forbindelse vil jeg sige, at hvis der nogen sinde har været tvivl om, hvorvidt vi må føre en strammere udgiftspolitik fra det offentliges side, så burde det i hvert fald nu være gået op for alle. Finansministeren har oplyst, at skattetrykket i 1972 vel var på ca. 50 pct. I en artikel i Finanstidende har man skønnet, at skattetrykket i 1973 er steget til op imod de 56 pct., og da vi kan imødesee en yderligere stigning i det kommende år, 1974, så må vi altså ende højere end de 56 pct., forudsat at dette tal er korrekt.

Hr. Poul Schlüter mente, at kildeskatten efterhånden fungerede bedre. Der er under den nuværende finansminister sket rettelser, der har gjort, at kildeskatten på visse områ-

der fungerer bedre, men både hr. Poul Schlüter og hr. Enggaard var også inde på, at der tilsyneladende var noget helt galt. Jeg havde håbet, at man i sommer i skat-teudvalget ville have drøftet denne skavank eller denne grundskade med os som jo bundet i den måde, man i sin tid under socialdemokratisk ledelse vedtog at regulere personfradrag og skatteskala på. De reguleres med udgangspunkt i et pristal fra januar måned året forud for beskatningsåret; det vil sige, at pristalsreguleringen er to år gammel, når vi betaler de sidste skatter i skatteåret. Det siger sig selv med den stærkt forøgede inflation — her kan jeg bare citere, hvad statsministeren sagde i sin åbningstale — at dette forhold er blevet mere indlysende, end det nogen sinde har været før. Det bør ændres. Det samme gælder statsskatteskalaen, når uændrede udskrivningsprocenter medfører et øget skattetryk, hvilket giver sig udtryk i, at en stigning i indkomsterne på 15 pct. medfører en forøgelse af skatterne på 22 pct. Disse dårlige reguleringer blev jo draget frem i sin tid fra radikal side, da vi diskuterede indførelsen af en kildeskat. Jeg mener, at vi burde have taget dette problem op i sommer og diskuteret det igennem. Men jeg vil gerne tilføje, at den nødvendige forudsætning for, at vi havde taget denne diskussion, var naturligvis, at vi fra regeringens side i finansplanen havde fået et oplæg, der garanterede, at der var de nødvendige penge til stede.

Forholdet er desværre det, at mellemindkomsterne, også de små mellemindkomster, efterhånden vil blive behandlet, sådan som vi behandlede de meget store indtægter, da vi i sin tid indførte kildeskatten. Jeg mener ikke, at vi kan blive ved med dette, såfremt vi ønsker at bevare et personskattesystem med progressivitet og med fredning af de små indtægter, og jeg henstiller meget kraftigt til finansministeren, at man samler anstrengelserne om at rette denne grundskavank i vores kildeskattesystem. Det er meget, meget nødvendigt.